

[Axel Kristensen.]

i vort forslag. Det siger nemlig, at bortfaldet først skal ske med skattemæssig virkning fra 1. april 1965, og det vil sige, at der er ingen, der mister nævneværdige provenuer i den tid, der kommer. Der er rigelig tid til at foretage de fornødne undersøgelser af, hvilke nødvendige ændringer bortfaldet måtte medføre.

Helge Larsen: Det radikale venstre er klar over, at grundstigningsskylden i en hel del tilfælde virker åbenbart urimelig, navnlig over for bebyggede grunde, hvorfra udstykning ikke kan foretages, altså navnlig over for parcelhusbebyggelser, og vi er rede til at finde udveje til at afhjælpe disse urimeligheder. Det er ikke og skal ikke være hensigten med grundstigningsskylden at udsætte husejere for uventede og urimeligt høje beskatninger. Det er hensigten med grundstigningsskyld at beskatte navnlig ubebyggede arealer, der holdes tilbage fra salg, holdes tilbage i spekulationsøjemed, og at beskatte dem så kraftigt, at de kommer i handelen. Derved kan grundstigningsskyld bidrage til at regulere og sænke grundpriserne, idet den øger udbuddet, men det siger sig selv, at dette formål, at tvinge arealer frem til bebyggelse, ikke kan nås over for allerede bebyggede grunde. Som det er nu, kan derfor omvurdering af ejendomme, hvorfra der ikke kan udstykkes, medføre urimelige konsekvenser ved grundstigningsbeskatningen.

Det er nok disse ting, der er det væsentlige i den debat om grundskylden, der længe er gået over landet, og som sagt er mit parti rede til at medvirke til at finde en retfærdig ordning på disse forhold, og vi er rede til at deltage i udvalgsbehandlingen af det forslag, som er fremsat fra venstres og de konservatives side.

Men venstres og de konservatives forslag rækker jo langt videre og må derfor også ses i en større sammenhæng, og her må jeg komme med nogle kritiske bemærkninger over for forslaget, ikke mindst på baggrund af et par bemærkninger, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, gjorde.

Det ærede medlem var i visse afsnit af sin tale ejendommelig sorgløs. Der var en sorgløshed i det ærede medlems tale, som

i og for sig forbløffede mig, en sorgløshed, som navnlig kom frem, da det ærede medlem skulle forklare, at dette med at afskaffe grundskylden ikke betød noget for staten og kommunerne, for det var så små beløb, det angik — det var 80 mill. kr. — og disse 80 mill. kr. fik det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen let, elegant og sorgløst til næsten at forsvinde i den blå luft. Så let tror jeg ikke det ærede medlem kan tage det beløb, som grundskylden indbringer. Det ærede medlem tilhører jo et parti og en opposition, som gerne vil fremstille sig som regeringsalternativ og som regeringsmulighed, og det medfører jo, hvad man vel kan karakterisere med det gamle ord, at adel forpligter, og derfor forekommer det mig, at de bemærkninger, det ærede medlem gjorde, nødvendiggør visse kritiske kommentarer.

Det forslag til folketingsbeslutning, som de to partier venstre og de konservative har fremsat, er jo ikke — og det er værd at lægge mærke til — et forslag om at ophæve grundstigningsskylden, men et forslag om at opfordre regeringen til at stille forslag derom, og det er unægtelig også den letteste og formentlig også den mest populære form. De ærede forslagsstillere slipper for at sige, hvordan det skal gøres, og hvilke konsekvenser det får. De kan klare sig med det enkle at sige til skatteyderne, at her er en udgift, de skal slippe for.

Nu er grundstigningsskylden imidlertid — og det erkendte det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen da også — en indtægt både for staten og for kommunerne, og det ærede medlem sagde, at for kommunerne andrager den 1 pct. Jeg skal ikke bestride, at dette tal er rigtigt — jeg har ikke regnet det efter, men har ingen grund til at tro, at det ikke er rigtigt — men det ærede medlem glemmer, at der findes en mængde kommuner, som ikke har nogen indtægt af grundstigningsskyld, fordi grundstigningsskyld ikke betales i disse kommuner, men at der på den anden side er en række kommuner, for hvilke grundstigningsskylden er en ganske væsentlig indtægtskilde. Det gælder særlig kommuner, der har store udgifter til veje og kloakker og byggemodning, altså kommuner, der er i stærk vækst, og som ikke har mulighed for at spare et beløb, der svarer til det, som de eventuelt